

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการใช้กลุ่มจิตบำบัดแบบระดับประคองในผู้ป่วยจิตเภทที่มีภาวะซึมเศร้า โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดระดับประคอง ผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคอง

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4 แสดงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยจิตเภทที่มีภาวะซึมเศร้าจำแนกตาม อายุ เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ ประวัติการฆ่าตัวตาย ระยะเวลาการป่วยทางจิต สัมพันธภาพในครอบครัว

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	10	50
หญิง	10	50
อายุ		
20 – 29 ปี	2	10
30 – 39 ปี	10	50
40 – 49 ปี	5	25
50 – 59 ปี	3	15
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	14	70
มัธยมศึกษา	4	20
ปริญญาตรี หรือ มากกว่า	2	10
สถานภาพสมรส		
โสด	12	60
คู่	6	30
หย่าร้าง	2	10
อาชีพ		
ว่างงาน	6	30
รับจ้าง	3	15
เกษตรกร	10	50
ค้าขาย	1	5
ประวัติการฆ่าตัวตาย		
มี	11	55
ไม่มี	9	45

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
ระยะเวลาการป่วยทางจิต		
1-5 ปี	1	5
6- 10 ปี	4	20
10 ปีขึ้นไป	15	75
สัมพันธภาพในครอบครัว		
อยู่กันอย่างราบรื่น	5	25
ทะเลาะกันบ้างแต่ไม่รุนแรง	9	45
ทะเลาะกันรุนแรงบางครั้ง	3	15
ทะเลาะกันรุนแรงบ่อยๆ	1	5
ต่างคนต่างอยู่	2	10

จากตารางที่ 4 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงและเพศชาย จำนวนเท่ากัน ส่วนใหญ่มีอายุในช่วง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 จบการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 70 มีสถานภาพสมรสโสด ร้อยละ 60 มีอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 50 มีประวัติเคยฆ่าตัวตายร้อยละ 55 ระยะเวลาการป่วยมีอาการทางจิตตั้งแต่ 10 ปี ขึ้นไปร้อยละ 75 สัมพันธภาพในครอบครัว ทะเลาะกันบ้างแต่ไม่รุนแรง ร้อยละ 45

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้กลุ่ม
จิตบำบัดระดับประคอง

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนอาการทางจิต และการเปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้าของ
ผู้ป่วยจิตเภทรายบุคคลก่อนและหลังการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคอง

ลำดับที่	คะแนนประเมิน อาการทางจิต (BPRS)	ก่อนการใช้กลุ่ม		หลังการใช้กลุ่ม	
		จิตบำบัดระดับประคอง		จิตบำบัดระดับประคอง	
		คะแนน	ระดับ	คะแนน	ระดับ
คนที่ 1	17	19	ปานกลาง	15	เล็กน้อย
คนที่ 2	21	18	ปานกลาง	15	เล็กน้อย
คนที่ 3	19	17	ปานกลาง	13	เล็กน้อย
คนที่ 4	30	25	มาก	18	ปานกลาง
คนที่ 5	34	29	มาก	24	มาก
คนที่ 6	21	22	มาก	18	ปานกลาง
คนที่ 7	35	29	มาก	23	มาก
คนที่ 8	19	16	ปานกลาง	13	เล็กน้อย
คนที่ 9	22	17	ปานกลาง	14	เล็กน้อย
คนที่ 10	21	18	ปานกลาง	14	เล็กน้อย
คนที่ 11	19	17	ปานกลาง	12	เล็กน้อย
คนที่ 12	22	17	ปานกลาง	15	เล็กน้อย
คนที่ 13	23	16	ปานกลาง	13	เล็กน้อย
คนที่ 14	35	21	มาก	18	ปานกลาง
คนที่ 15	14	16	ปานกลาง	12	เล็กน้อย
คนที่ 16	25	18	ปานกลาง	15	เล็กน้อย
คนที่ 17	23	16	ปานกลาง	13	เล็กน้อย
คนที่ 18	14	18	ปานกลาง	13	เล็กน้อย
คนที่ 19	14	16	ปานกลาง	13	เล็กน้อย
คนที่ 20	27	18	ปานกลาง	15	เล็กน้อย
$\bar{x}$		19.15	ปานกลาง	15.30	เล็กน้อย
S.D.		4.06		3.36	

จากตารางที่ 5 พบว่าในขั้นตอนการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยจิตเภททุกรายได้คะแนนอาการทางจิตจากการประเมินโดยใช้แบบประเมินอาการทางจิต(Brief Psychiatric Rating Scale) อยู่ในระดับคะแนน 17-35 คะแนน และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนและระดับภาวะซึมเศร้า ก่อนและหลังใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคอง พบว่าก่อนการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคองผู้ป่วยจิตเภทมีภาวะซึมเศร้าอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 15 ราย และมาก จำนวน 5 ราย โดยมีคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าเท่ากับ 19.15 (S.D.= 4.06) ซึ่งถือว่ามีภาวะซึมเศร้าอยู่ในระดับปานกลาง แต่ภายหลังการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคองแล้วพบว่าผู้ป่วยจิตเภทมีคะแนนของภาวะซึมเศร้าอยู่ในระดับเล็กน้อยจำนวน 15 ราย ระดับปานกลาง 3 ราย และมาก จำนวน 2 ราย แต่คะแนนซึมเศร้านั้นลดลงทุกคน โดยมีคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าเท่ากับ 15.30 (S.D.= 3.36) ซึ่งถือว่ามีภาวะซึมเศร้าในระดับเล็กน้อย แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าในผู้ป่วยจิตเภทลดลงหลังจากการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคอง

กลุ่มตัวอย่างที่ระดับภาวะซึมเศร้าไม่เปลี่ยนแปลง 2 ราย คือ คนที่ 5 และคนที่ 7 ซึ่งทั้ง 2 ราย เป็นผู้ที่มีคะแนนอาการทางจิตในระดับที่สูงกว่าคนอื่น ๆ คือมีคะแนนเท่ากับ 34 และ 35 ตามลำดับ โดยพบว่าคนที่ 5 มีปัญหาเรื่องหูแว่ว และปัญหาภายในครอบครัวเนื่องจากหลานสาวตั้งครรภโดยยังไม่ได้สมรสทำให้ผู้ป่วยเกิดความเครียดมาก สำหรับคนที่ 7 มีอาการทางจิตกำเริบ ผู้ศึกษาได้ประเมินอาการทั้ง 2 ราย และส่งต่อไปพบจิตแพทย์เพื่อพิจารณาการรักษา และจะติดตามผู้ป่วยเพื่อให้การบำบัดทางการพยาบาลเป็นรายบุคคลต่อไป

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคอง

	ก่อนการใช้กลุ่มจิตบำบัด		หลังการใช้กลุ่มจิตบำบัด		t
	ระดับประคอง(n = 20)		ระดับประคอง(n = 20)		
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
คะแนนภาวะซึมเศร้า	19.15	4.06	15.30	3.36	14.04*

*p < 0.05

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยจิตเภทหลังการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคองต่ำกว่า ($\bar{x}=15.30$, S.D.=3.36) ค่าคะแนนเฉลี่ยภาวะซึมเศร้าของผู้ป่วยจิตเภทก่อนการใช้กลุ่มจิตบำบัดระดับประคอง ($\bar{x} = 19.15$, S.D. =4.06) ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้